

Sular Altında Canlar

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 31 Ekim 2014

Yerin yedi kat dibinde
Sular altında canlar.
Bir ananın "Oğlum yüzme bilmiyordu" nidası.
Renkli gazetelerin heyulası.
Utandığım insanlığım.
Maden kere, kömür kere yandığımız oy!
Ben ısınmak istemiyorum kardeş.
Biz ısınmak istemiyoruz.
Sizler ölürken biz zaten yanıyoruz, yanacağımız kadar.

Ağalar beyler beyanat vere dursun.
Siz grizularda parçalanırken.
Siz sularda boğulurken.
Yakıştır mı bize çıkardığınız o kömürlerde ısınmak?
Maden ocağını dolduran o arsız su,
Yaman mı göz yaşlarımızdan?
Ağıt yakmak çok kolay.
Ağlamak bizim işimiz.
Bilmem kaçınıcı kahroluşumuz bu?
Maden kere, kömür kere yandığımız oy!
Alnınızdaki kömür karası bizim yüz karamız.

Bir lokma bir can eder mi?
Gülüşleri yitik gelinler
Canhıraş analar
Ve yetim yavrular
Değer mi hey! Değer mi?
Her gün ölüp ölüp dirilmek ve bir gün gerçekten ölmek.
Değer mi?
Maden kere, kömür kere yandığımız oy!
Değer mi?
Teninize yapışan yağlı kömür izi
Köhne karanlıklarda sefer tasınız.
Ve ardından yasınız.

Karanlıklar güneşten korkmaz demiş bir şair.
Hani sizin güneşiniz?
Siz hiç güneşi gördünüz mü?
Yoksa güneşi göremeden mi öldünüz?
Siz her gün helalle doyanlar.
Haramla doyanların güneşini gördünüz mü?
Maden kere, kömür kere yandığımız oy!
Konuşsanıza
Yoksa yine öldünüz mü?

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN